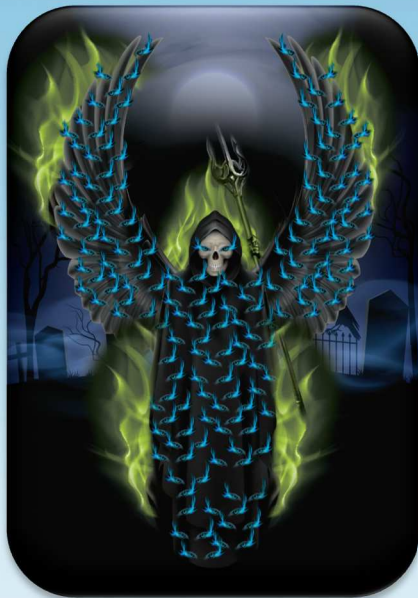

כל
ראיה
אסורה
שאדם
נכשל,
אם
הוא
לא
בוכה
מיד,
אם
אינו
עושה
תשובה
מיד,
הוא
מוסיף
עוד
עין
למלאך
המות.

החיד"א זי"א כותב בנחל קדומים, וז"ת"ד:
אם אחד נכשל במליון הסתכלויות, יהיה
למלאך המות שלו מליון עינים! (ע"ז כ:)

פעלי פעלי

ביאת
משיחנו
תלוי בתיקון
הברית
קודש
עיקר
התיקון
תלוי
ביסוד
לתקנו,
ובו תלה
גם כן
ביאת
משיחנו
באלף
הששי
ועיכוב
הגאולה
(אור הגנוז,
זוהר סבא יח,
אור צדיקים,
זוהר חי נח,
ויחי)

כולל הלכות ומוסר שאלות ותשובות מכתבים וסיפורים פסקי דין בירורים בענין שמירת עינים, ובפרט דרשנים שמוסרים שיעורים בתערובות אנשים ונשים

עלון יומי דהתאחדות הקהלות

נתייסד בארץ הקודש ביום ה' טבת ה'תשע"ו

דבר המערכת

בהמשכים

דבר המערכת בהמשכים

המפרכות על תקון שמירת העינים

ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור
בשנים תק"ו-תשע"ו. ומכתבים של גדולי ישראל על שמירת עינים.

מעין עולם הבא

ליקוט גדול מזוה"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות ומנהגים על קדושת השבת

מצב שמירת עינים בימינו

כמה עבירות עובר השומע דרשות של הרבנים הדרשנים
המדברים בתערובות בלי מחיצה כשירה - דין תורה
בבית דין של מעלה - שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

תיקון הברית

מלוקט מדברי חז"ל ש"ס בבלי ירושלמי
ומדרשים זוה"ק ותיקונים ועוד

הנער בן 15 שעבר מות קליני

מה שראה בעולם האמת
ובזכותו נתעוררנו להוציא לאור העלון הזה

שלום בית ופרנסה ברוח

ליקוט גדול מזוה"ק חז"ל ספרי מוסר הלכות
ומנהגים על שלום בית ופרנסה ברוח - הצלחה בזיווגים.

שאל את הרב

שאלה, אם רב אחד ביזה את הרב השני ברבים,

האם מותר חזרה לבזותו מפני כבוד התורה שלו?

תשובה: בשולחן ערוך יו"ד (של"ד סעיף מב): חכם, זקן
בחכמה, או אב בית דין שסרח, אין מנדין אותו בפרהסיא
לעולם, אלא אם כן עשה כירבעם בן נבט וחביריו. אבל
כשחטא שאר חטאות, מלקין אותו בצינעא. וכן כל ת"ח
שנתחייב נידוי, אסור לב"ד לקפוץ ולנדותו במהרה, אלא
בורחים ונשמטים ממנו. וחסידי החכמים היו משתבחים
שלא נמנו מעולם לנדות תלמיד חכם, ואף על פי שנמנים
להלקותו אם נתחייב מלקות או מכת מרדות. ואי סני
שומעניה כגון שמתעסק בספרי אפיקורסין ושותה במיני
זמר, או שחביריו מתביישין ממנו ושם שמים מתחלל על
ידו, משמתינן ליה.

(מג) על כ"ד דברים מנדין את האדם, ואלו הן: (א) המבזה
את החכם, אפילו לאחר מותו. (ב) המבזה שליח בית דין. (ג)
הקורא לחבירו עבד. (ד) המזלזל בדבר אחד מדברי סופרים,
וא"צ לומר מדברי תורה. (ה) מי ששלחו לו ב"ד וקבעו לו זמן,
ולא בא. (ו) מי שלא קבל עליו את הדין, מנדין אותו עד שיתן.
(ז) מי שיש ברשותו דבר המזיק, מנדין אותו עד שיסיר הנזק.

ועד שמירת עינים דהתאחדות הקהילות ארגון מוקדש לתיקון שמירת העינים

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

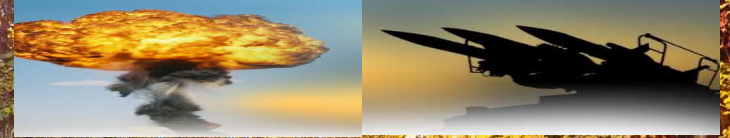
בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א
מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

זהר השבת

אברהם יוחנן סטנץ רבי מטעון בן יוחנן
אלטלא טשטריין ישראל
שתי שבתות בחולות
מיד נאליין
נחמן מברסלב

שמירת העינים

הליכה לדרך

א) דעו כי השנקים והרחובות בכל מקום, וגם במקום שדרין שם יהודים חרדים, מלאים פריצות וזוהמא, גרוע מן הגרוע כדור המבול. האש של היצר הרע ושל פריצות ותאוות, בוער עד לב השמים, ואם אין נזהרין, לא לבד ששורפין הנשמה לעולם ולעולמי עולמים ומאבד עולמיו הן לחיים, מלהיות בגן עדן עם הצדיקים, עולם התחיה, אלא גם עולם הזה מאבד בידיהם, כי העין רואה ולב חומד ומחשבתו נדעתו טרודים בהרהורים רעים והבלי הבלי המבלבלים את האדם כל היום לרבות הלילות. וכדחז"ל, גמירי אין יצר הרע שולט, אלא במה שעניו רואות, אבל השומר עניו, שומר מצוות נפשו ומאשר במה שיש לו, "נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ". ישנם אברכים נחמצים ומקולקלים הרבה, ושרש הקלקולים שמירת העינים.

האדם נכר בעת הנסיון, בלקוטי אמרים - תנא, דהאדם נמדד לפי זמן הנסיון, וזהו היחוד שלו, והכל לפניו רק הכנה לזה הרגע, ולא חכרו להרגיע מהקשי שעבר עליו.

ואף על גב שהליכתו לחוץ באונס גמור, עם כל זה החמיכה בו התורה יותר מכל אסורים שבתורה, שבהם קי"ל בפסחים, דבלא אפשר ולא קמכוין שרי, ובזה אסור, דקימא לו פגע אשה מסלקה לצדדיו, ובי טעמים בדבר אחד, כמו שכתוב בחפץ חיים הלכות לשון הרע - כלל ו', כיון שנפשו של אדם מתמדת.

ועוד על פי שאמרו חז"ל, המתעסק בחלבים ועריות חייב, ומשום דפגמי הנפש, גם באונס, וזה פשוט. מרגלא בפי הגה"צ מבריסק "נעבעך [רחמנות] א אפיקורס" הוא גם כן אפיקורס.

סד) החרטות דשבתות וימים טובים חשובים להקב"ה יותר מכל מיני בשמים (ח"ג רמ"ג).

סה) כל האמונה בסעדת שבת מצוי (ח"ג רפ"ח).
סו) בסעדת שבת נפלים ישראל שהם בני המלך (ח"ב פ"ח).

סז) סעדת שבת של ישראל הוא ולא של הגוים (ח"ב פ"ח).

סח) כל השלחנות שמסדרים בני אדם בשבתות מכניסין אותן בהיכל אחד, ואשרי חלקו של האדם אשר שלחנו נראה שם בלא בוש פראוי, כ"א כחו (ח"ב ר"ד).

סט) במוצאי שבת הנשמות עולות והקב"ה שואל לכלם, מה חדשתם בתורה בזה העולם (ח"ג קע"ג).

ע) במוצאי שבת צריכין ישראל להתעבב ולא להראות כאלו דוחקים את השבת (ח"ב ר"ז).

עא) במוצאי שבת הרוחות יוצאות ומשוטטות בעולם, ובשביל כן תקנו שיר של פגעים (ח"א מ"ח).

עב) במוצאי שבת פותחין ישראל והוא רחום, בשביל שהדין חוזר למקומו (ח"ב ר"ז).

עג) כשיוצא השבת יש לנו לומר ויהי נעם פדי שנצל מאותו הענש של הרשעים (ח"א קצ"ז).

עד) מי שמדליק הנר במוצאי שבת טרם שהגיע הצבור לקדשה של ואתה קדוש גורם לאש הגיהנם שיצלק טרם זמנו והרשעים שבגיהנם מקלליו אותו, כי אין להדליק הנר במוצאי שבת עד לאחר שהבדילו ישראל בתפלה ועל הכוס, כי עד אז עדו קדשת השבת שולט, אבל אם ממתין עד שהצבור אומרים הקדשה של ואתה קדוש אז הרשעים מצדיקין עליהן את הדין ומברכין לאותו אדם בכל הברכות של ויתן לך (ח"א י"ד).

המשך תיקון הברית – דיניו ומנהגיו

ואל יאמר האדם בלבו: "מה אני ומה ערכי, שיהא כח במצוותי לפעול דבר גדול כזה?" כי אם מכך הוא בערכו המצוה בעצמה ערכה גדול ורב כחה לפעול זאת, אם יכוון בו למפרק קודשא בריך הוא ושכינתיה מגו גלותא. ואז עד מהרה שנת גאולנו באה, ותבנה ציון וכל ערי יהודה וארץ ישראל, וישכון כבוד ה' בירושלים אשר יכוננה עליון, עד כאן לשונו.

הכנסת אורחים

תיקון גדול להאכיל לעניים על שולחנו. שהמתעסק בהם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא, וכבר האריכו חז"ל במעלת החסד שקורעת גזר דינם של האדם ומשפיע השפעות טובות, וכמעט לא מצינו אצל מצוה שכר יותר גדול בעולם הזה ובעולם הבא מהנאמר אצל עושי חסד כמבואר ביור"ד (סימן רמ"ז) צדקה דוחה גזירות קשות ומציל ממות, וכל שכן בית הקבוע בעיר לשם הכנסת אורחים ודאי מגין ומציל על כל העיר מכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם ולזה כוונת חז"ל באומרים יותר ממה שבעה"ב עושה עם העני העני עושה עם בעה"ב, ואת זה צריכין לדעת בכל זמן, ושלא להסיח דעת ממנה, כי הטובות הנשפעים בא ממה שהבעה"ב עושה עם העני, ועל ידי זה יעשה הכל בשמחה וטוב לב.

1. אנו אומרים בכל יום אחר ברכת התורה ברייתא של אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא ומונה גמילות חסדים, הכנסת אורחים, ביקור חולים, הכנסת כלה ובית שיש בו הכנסת אורחים יש בו מכולם, אין קץ למתן שכרו.

המשך הספר פסק בית דין

לחזק בדקיה של תורה ולגדור הריסותיה לבל יעלה עוד פורץ עליהם, על כן מצאנו עצמנו מחיבים בדבר זה (בראינונו בעוונותינו הרבים זה זמן זמנים מקרוב באו חדשים וחדשים עם ישנים, מחבילים כרמים כרם ה' בפרע פרעות בישראל פרצו ועברו חק יודעים רבונם ומכוננים למרוד בו, ובנו ובונים במות לעצמם, לנתוש ולהרוס להחליף ולשנות בתבנית דמות בנין בית הכנסת, ובעשיות מגדל, ובנין בימה, ובמחיצה בין עזרת נשים לאנשים, ובהעמדת חפה, ושנוי כסות שליח צבור, ועם אותן נערים הידועים המנערים, ובשאר מנהגי בית הכנסת ונגווי תפלה הנהוגים בכל תפוצות ישראל מקדם קדמתה) כוננת יצר הרע ומלאכיו משלחת מלאכי רעים נראה בעליל רק להתדמות ולהתחבר ולהתערב לשאר נימוסי דתות אמות העולם ולהחליש ולעקור רחמנא ליצלן דת יהדות כמו שנראה בעין בכמה מקומות לפני איזה שנים מה היו ועתה אין ירדו עשר מעלות אחרנית (למרות עיני כבודו כלפי שהזיהרה תורה בכל אלה בכמה לא תעשה ואמרו בחקותיהם לא תלכו, השמר לך פן תנקש אחריהם, איכה יעבדו, ועל ידי כן קיומה של תורה חלילה היתה לבער, ואחרון הכפיד שהנהיגו ביניהם שלא יזכר שם ולשון ישראל עוד, או לעינים עיני שכליים שפך רואות עד היכן הגיע צרעת הממארת ואש הגדולה הזאת בכמה מדינות מה לנו לפורטם ולהזכר שמים, לפי, לפי, על חלליהם אשר פגן הארץ לפניו, ואחריו מדבר שממה ששרפה ועקרה יסודותיה של תורה והיראה.

במאזנים לעלות, שאינו יודע כי כלן שוות בזה, כי לא נסה. ובמה יתקן זה? שלא תרבה דברים בפני בעלה, כמדבר, וכל־שפן וקל־וחמר שלא תדבר בפניו דברים מאוסים, ולא תוציא דברי תפלות מפיה עם בעלה. ונראה אסור בענין הנשים המגדלות בניהן פשירי עגבים ודברי חשוקים, לפי ששירים אלו מטמאים הגוף והנפש, וגם האשה דעתה קלה, ולקחת אותם הדברים של אהבת זנונים כאלו עליה נאמרים, ומדמה בדעתה כאלו ספור המעשה נעשה בה, ומשם מגלגלת דעתה למחשבות זרות, ויוצא צפע ופריז שרף מעופף (ישעיה יד, כג) — צרעת ממארת הזנות. ועוד — בין שמגלגלת האשה להוציא שירי עגבים מפיה, נמשכת לדברי תפלות ומגלגלת פה. ויש נשים המדברות עם בניהם הקטנים דברי נבלה כמצחקות עמהם — ימח שמם לעושות כן! דזהו מורה על רע מזגם שחומדות אל הזנות, וגורמות חלי רעה, שהבנים בהיותם גדולים שומעים ולומדים לדבר אותם דברי הטנוף ומטמאים פיהם שלא מדעתם. לכן תהיה האשה נזהרת בכל דבריה, שיהיו דברי חן וחסד, דברים נעימים ומשפחים, ואל תהיה כבדה בדבורה, לכפל דבריה שתי פעמים, ואל תזכיר דבר מאוס בפני בעלה, לפי שהדבור של מאוס גורם למאס מעשה ידיה.

(י) תנאי שמיני — שלא תדבר האשה בשבח שום אדם לבעלה, פן יבוא בעלה לחשדה שנתנה עינה בו, ובחשק אהבה עמו משבחתי, ויבקש המיתו כדי שלא תזנה אשתו עמו, 'כי קנאה חמת גבר' (משלי ג, ד), ונמצאת גורמת בשפיכות דם נקי. גם אל תספר בפני בעלה יפי שום אדם, אפלו מקורביו, מהסבה האמורה; רק אם הוא אביו ואחיו הקטן; ולא ביפי שום אשה, אפלו אמה ואחותה, כדי שלא יבוא בעלה להרהר בהן. וכל מה שיכולה האשה למעט בדבורה, זוהי מעלת חן על בעלה, ויקרה היא מפנינים, וכל חפצים לא ישוו להן.

(יא) תנאי תשיעי — תהיה האשה נזהרת בתקון שערותיה ועשיית צפרניה, ושלא יטיף דבר מנחירה; ואם יש בה איזה מום — תכסה אותו מבעלה בכל מה שאפשר לכסות. ואם פרחת עליה איזה נגע — אל תראה אותו לבעלה, משום שנמאסת בפני בעלה. ואם היא חולה

הופיע הדיסק המדהים של הנער בן 15 שהיה במוות קליני ב-14 שעות האזנה מעולם אחר. 15 פרקים מרתקים מהעולם להזמנת הדיסקים לקוראי העלון הזה בחינם: 0527651911 - להזמנות דיסקים 10,000 שיעורים על התנ"ך, דף היומי של הזוהר, הזוהר הקדוש, ועוד: 0544577956

הדיסק הזה שנעשה בזכות הנער נתן ועולה 50 ש"ח מחולק בחינם לכל קוראי העלון הזה טלפון 0527-651911

קטע מדברי הנער נתן: - שואל בקהל: ראיתה משהו שקשור לאינטרנט לא כשר? נתן: כן, יש גם מי שלא שומר את העיניים שלו ומסתכל על בנות פרוצות, וגם מי שמוציא זרע לבטלה, ארץ תחתיות זה המקום הכי הכי גרוע שיש. האנשים שמוגיעים לשמה, הכי הרבה אנשים יש שם דווקא במקום הזה. מי שאומר לשון הרע, מי שמלכלך על מישהו, מי שמוציא זרע לבטלה, מי שלא שומר את העיניים שלו, [זה המקום]. העלון הזה נעשה ונגמר רק בזכות הדברים החמורים על שמירת עיניים ותיקון הברית לשון הרע ומוציא שם רע שהנער הצדיק נתן סיפר וגילה לנו.

קדושת העינים
להזהיר הנשים שלא ישבו בחוץ - מקום הליכות אנשים
(ד) אני כמה פעמים עשיתי תגר עם נשים היושבות בפתח החצרים לרוח היום, וכל עובר ושב מסתכל בהן, כתאות יצרו רחמנא ליצלן (שבט מוסר, פרק כ"ז).
לחנך הבנים
(ה) דבר הנוהג תמיד, ויצרו מתגבר עליו, ואין יכול לעמוד בפניהם, אלא אם כן מילדותו החזיק בהם, כגון שלא לראות בנשים. לכן יחנך אדם בנו באלה בקטנותם, ואז גם כשיזקין לא יעזבם ולא יניחם (ספר חסידים, סימן י').
חיזוק גדול מול הנסיונות לשמירת עינים
מתלוצצין עליו ומתבייש — זוכה למעלות היותר גדולות — להוכיח אחרים — להחנינוך מילדות — גם מעוברת תזהר.
ומתלוצצין עליו בני אדם:
(א) כל שיודע שעושה המחוייב, אל יבוש מפני המלעיגים עליו, וגם לא יתקוטט עמהם (אור"ח סימן א' סעיף א').
(ב) ואפילו הכל מלעיגים עליו ומביישים אותו ואומרים דברים לצערו ומזכירין לפניו מעשיו הרעים, לא יעזוב האדם את חסידותו מפני הליצנים, ויעלה על לבו שיהא לו זכות גדול על ידי זה וצדקה תחשב לו אשר מתבייש, ועל ידי כן יראת ד' טהורה נכנסה לו בלבו ומטהרת לבו וגופו מכל דבר רע, ומסייעין לו מן השמים להחזיקו ביראת ד', ומזמנין לו לעשות תשובה שלימה (ספר חסידים, סימן ז').